

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

V. Meditatio. De sacra Eucharistia porrecta Apostolis. Pvncta Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

iunctus particeps redditur omnium eius malorum & ærumnarum, sic ego beneficio sacratissimæ carnis vnitus CHRISTO nouo Adamo particeps fiam omnium donorum & bonorum CHRISTI.

V. MEDITATIO.

De sacra Eucharistia porrecta

Apostolis.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, quomodo IESVS præuidens afflictionem Apostolorum ex sua passione consecuturam, decreuerit eis sacram relinqueri Eucharistiam, vt eius virtute auxiliū & robur aliquod acciperent.
2. CONSIDERA, quomodo Dominus, vt Apostolos suos disponeret ad tantum Sacramentum dignè percipiendum, lauerit eorum pedes, ac deinde ad humilitatem & caritatem sit cohortatus. Immunditia enim carnis, superbia, & odium sunt huius diuini mysterij hostes omnino capitales.
3. CONTEMPLARE Apostolorum gaudium & effusam lætitiā, qui cognita sacramenti dignitate, cū viderent se fore primos qui eius participes fierēt, ac simul expēderent tantam gratiam nulli vnquā hominum sanctorum, sed nec angelorū quidem cœlestium contigisse, toto spiritu exultabant.

4. CON-

MEDITATIONES. 23

4. CONTEMPLARE quanta Apostoli deuotione, quot lachrymis à Domini manibus sacram Eucharistiam receperint, excepto vno Iuda, qui siccis oculis, corde iam in proditiōe Magistri intento & abiecto astabat. *Matth. 26.*

5. CONTEMPLARE, quemadmodum obstupefacti sint angeli, cū animaduertent verbum incarnatum, Dominum suum & Deum se homini dare in cibum.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius Meditationis erit, primò adire ad sacram communionem, postulare à Deo, omniq̃ studio procurare summam puritatem, magnam humilitatem, & in proximos caritatē, ad quas virtutes hortabatur Apostolos, cū eis communionem porrigeret.

COLLOQVIVM.

CONFITEOR mi dulcis IESV, tuum erga nos amorem omnis caritatis, quantumuis maximæ, limites excedere, quia nulla habita ratione suppliciorum tibi impendentium, tantū omnem curam in id conuertisti, quemadmodum sacram mensam Apostolis ad eos corroborandos, nobisq̃ in eorum persona aduersus inimicorum nostrorum insultus apponeres. O quā verè quilibet nostrū
pe-

Psal. 22.

potest vsurpare illud Prophetæ dictum.
Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. Verùm si ista mensa tua, mi Domine, adiri non potest, nisi pedibus mundis, quis lauabit pedes meos? Quis absterget lutum terrenarum cupiditatum? quæ non animam modò meam contaminant, sed prorsus deorsum deprimunt. Eheu, nec homo, nec Angelus valet efficere mundum de immundo conceptum semine, nisi tu, qui solus es. Tu solus

Iob 14.

Redemptor meus id potes, cui Pater omnem potestatem dedit: O miser ego & pauper: nam quando tu Domine pro immensa caritate tua abluere uoles pedes meos, mihi aquæ lachrymarum ad hunc effectum necessariae, deerunt. Quare cogar ingemiscens cum Ieremia clamare.

cap. 9.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum? Et ubi Domine clamoribus meis ad misericordiã commotus, dignatus fueris, percussa duri cordis mei petra mihi largiri aquas lachrymarum, quomodo audebo, licet lotus, huic sacræ mensæ me adiungere?

cap. 3.

Nam cum Iosue iussisset arcam deserti versus Iordanem, mandasti ne filij Israël arcae appropinquarent, sed spatio duùm millium ab ea abessent, ne morerentur, sicut alibi acciderat Ozeæ sacerdoti, qui,

2. Reg. 6.

sicut alibi acciderat Ozeæ sacerdoti, qui, quod

MEDITATIONES. 25

quod arcæ appropinquasset, eam que attigisset, ne caderet, repentina morte punitus est. Quo casu perterritus Dauid, non ausus fuit arcam Dei in domum suam recipere. Et ego, qui non sum vir secundum cor Dei, ut erat Dauid, accumbam huic diuinæ mensæ, in qua est supremus Dominus, in cuius honorem & reuerentiam facta est arca? Quomodo dulcis Iesv audeam ore meo te attingere, cum carissimæ discipulæ tuæ Magdalænæ te tangendi desiderio captæ dixeris: *Noli me tã Ioan. 2e.* gere? Et ego, qui neq; lachrymas, nec unguentum pretiosum in pedes tuos effudi, sed nec in monte Caluariæ sub cruce tua steti, aut cum aromatibus ad sepulcrum veni, audebo te adire? Securius ergo erit Domine, si firmus subsistam, donec amoris tui sagitta me attrahas, ut cõfixus cerui instar ad te fontem viuũ excurrã.

VI. MEDITATIO.

IN duas partes diuisa, supra antiphonam Ecclesię. *O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pignus datur.*

Est S. Thomæ opusc. 57.

PUNCTA MEDITATIONIS
Primæ Partis.

B

I. CON-